

mednarodni
festival
komornega
gledališča
ZLATI LEV

međunarodni festival komornog teatra

festival
internazionale
del teatro
da camera
LEONE D'ORO

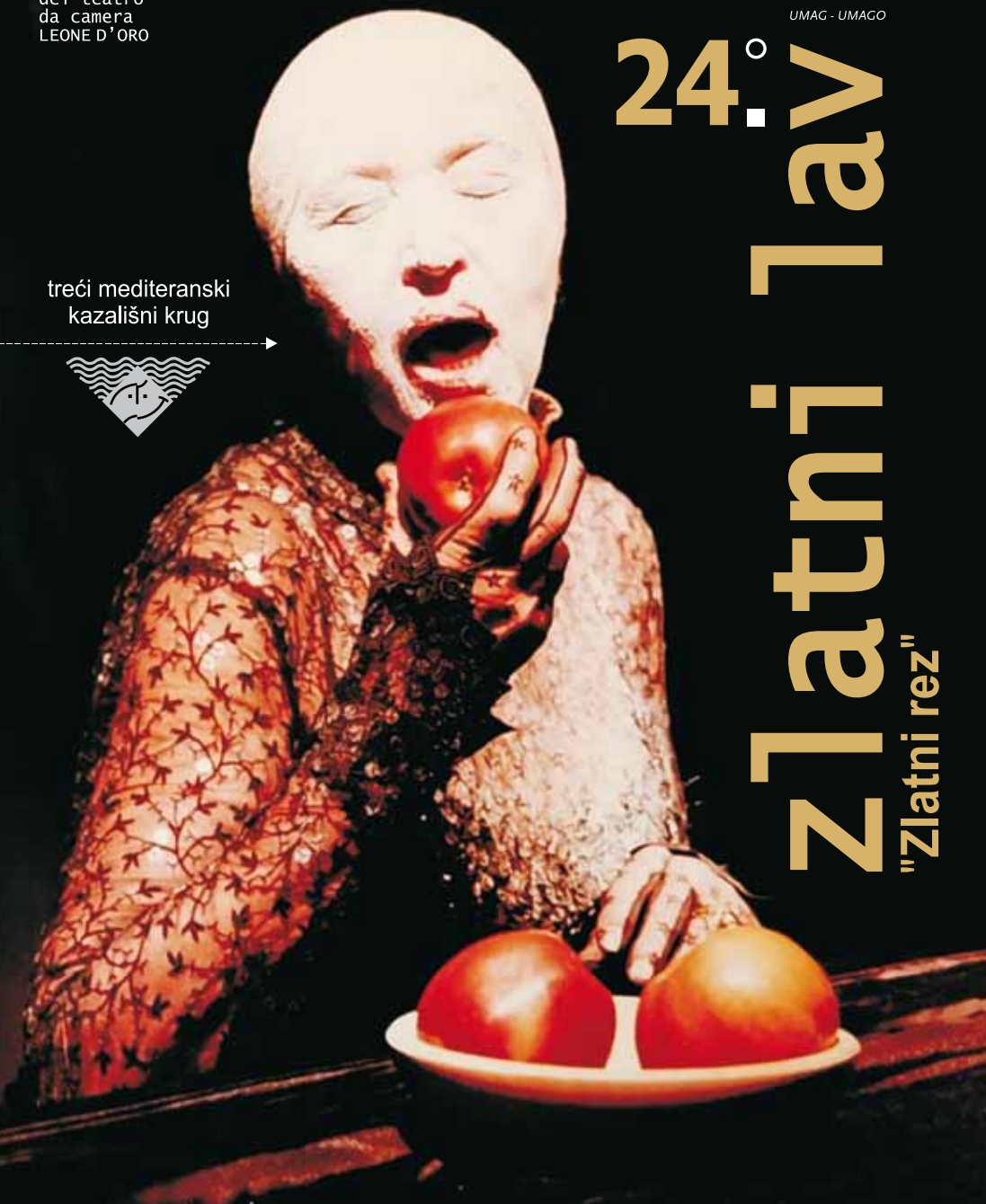
UMAG - UMAGO

treći mediteranski
kazališni krug

24.º Zlatni Lav

"Zlatni rez"

24.

mednarodni
festival
komornoga
gledališča
ZLATI LEVEUR STAR
radio
101.7 MHz

KULTURISTAR

Glas Istre

umag
UMAG - UMAGO

međunarodni festival komornog teatra

festival
internazionale
del teatro
da camera
LEONE D'OROzlatni lev
"Zlatni rez"

19. - 25. 06. 2023. - UMAGO

treći mediteranski
kazališni krugOpćina
Umag
Županija
Istarska
Umag
IstarskaZagrebačka banka
United GroupPonedjeljak
Monday
Lunedì
19. 06.

20:30

** Ceremonijal svečanog otvaranja festivala na sceni kazališta
* Izložba MUZEJ GRADA UMAGA
* Izložba UDRUGA PRUŽAM TI RUKU UMAG

21:00
UMAG

DRAMSKI STUDIO
UMAG - UMAGO
UMAG/ UMAGO, HR

SVINJE

Tomislav Zajec

Utorak
Tuesday
Martedì
20. 06.12:15
21:00

* Festivalски forum – „TEATRALIJE“ radijski magazin o predstavi „Svinje“ izravno iz studija radia Eurostar
* Radio roman HRVATSKI RADIO DRAMSKI PROGRAM D. Z. Frey „Stanzia grande“ I. Ulomak

21:00
UMAG

RADIO TEATAR
I SRPSKO NARODNO VIJEĆE
ZAGREB, HR

NEMA PUTNE

Antoni Buljan
Dražen KrešićSrijeda
Wednesday
Mercoledì
21. 06.12:15
21:00

* Festivalски forum – „TEATRALIJE“ radijski magazin o predstavi „Nema Putne“ izravno iz studija radia Eurostar
* Radio roman HRVATSKI RADIO DRAMSKI PROGRAM D. Z. Frey „Stanzia grande“ II. Ulomak

21:00
UMAG

ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE
GRADSKO KAZALIŠTE PULA
Zajednica Talijana Pula
Comunita' Degli Italiani Di Pola - PULA, HR

FRANCAMENTE

Autorski projekt
Petre B. BlaškovićČetvrtak
Thursday
Giovedì
22. 06.12:15
21:00

* Festivalски forum – „TEATRALIJE“ radijski magazin o predstavi „Francamente“ izravno iz studija radia Eurostar
* Radio roman HRVATSKI RADIO DRAMSKI PROGRAM D. Z. Frey „Stanzia grande“ III. Ulomak

21:00
UMAG

ANICA PETROVIĆ
Autorski projekt
NOVI SAD, SRB

MULEJ

Erlend Loe/Anica Petrović
Momčilo MiljkovićPetak
Friday
Venerdì
23. 06.12:15
21:00

* Festivalски forum – „TEATRALIJE“ radijski magazin o predstavi „Mulej“, „Sea Wall“ i „Vse Sijajne Stvari“
izravno iz studija radia Eurostar
* Radio roman „Stanzia grande“ IV. Ulomak

21:00
UMAG

GLEDALIŠČE KOPER TEATRO CAPODISTRIA
KOPER, SVN

SEA WALL

Simon Stephens
Boris CavazzaSubota
Saturday
Sabato
24. 06.

21:00

* Radio roman HRVATSKI RADIO DRAMSKI PROGRAM D. Z. Frey „Stanzia grande“ V. Ulomak

21:00
UMAG

SLOVENSKO NARODNO
GLEDALIŠČE DRAMA
LJUBLJANA, SVN

VSE SIJAJNE STVARI

Duncan Macmillan
Nataša Barbara GračnerNedjelja
Sunday
Domenica
25. 06.11:00
Aula
kazališta

Promocija knjige

NAKLADNIČKA KUĆA FRAKTURA
Zagreb, HR

UBIJ SE, TATA
pet drama

Monika Herceg

12:00
Aula
kazališta

CEREMONIJAL SVEČANOG ZATVARANJA FESTIVALA

DODJELA NAGRADA ŽIRIJA I DRUŽENJE SA LAUREATIMA

**Organizator zadržava pravo izmjene programa

GRAD UMAGO
CITTÀ DI UMAGO muta la nostra città in un luogo di incontro e dialogo tra varie culture e popoli, aperto a tutti gli amanti del teatro.

Anche quest'anno Umago si pregia di ospitare un'ennesima edizione del Leone d'oro, il festival che

I ove godine Umag je ponosni domaćin Zlatnog lava, festivala koji naš grad preobražava u mjesto susreta i dijaloga među različitim kulturama i narodima, otvoren svim poklonicima kazališta.

Iz godine u godinu Međunarodni festival komornog teatra Zlatni Lav donosi novine iz kazališnog svijeta koje svojom tematikom prate suvremene društvene pojave. Kazalište je prostor u kojem zbilja biva razgoličena, lišena svih društvenih normi koje nerijetko prikrivaju narav čovjeka i samoga društva. Svojom energijom i karizmom teatar je od pamtivijeka stekao status svojevrsnog moralnog autoriteta te uživao određenu slobodu koja mu je jamčila da svojom poetikom nesputano progovara o svemu. Kazalište je zrcalo društva i vremena u kojem živimo. Ova tvrdnja nedvojbeno vrijedi i danas. Svijetom u kojem živimo dominiraju društvene mreže i mediji koji nas zasipaju neopisivom količinom informacija. Može li se u takvoj bujici vijesti pojedinac otuđiti i postati neosjetljiv na probleme čovječanstva, na patnje svojeg bližnjega? Moć je teatra da pronikne u dubine ljudske duše i na sceni prikaže nepatvorene osjećaje: radost, tugu, gnjev... Kazalište ima tu bezvremensku moć koja nas navodi na promišljanje o nama samima, o odnosu s drugim ljudima, ljubavi, predrasudama, nudeći da sami prosudimo u kakvom svijetu živimo.

Međunarodni festival Zlatni Lav aktualizacijom tema tijekom svih godina nije nikada razočarao svoju vjernu publiku koja s nestrpljenjem očekuje i prvu produkciju *Dramskog studija Umag - Umago* koja otvara ovogodišnje izdanje festivala, stoga pozivam sve ljubitelje kazališta da nam se pridruže tijekom festivalskih dana i od srca upućujem svoje čestitke i želje za još jednim uspješnim izdanjem ovog jedinstvenog kulturnog događaja.

Di anno in anno il Festival internazionale del teatro da camera Leone d'oro presenta le novità dal mondo teatrale con tematiche attuali. L'arte drammatica spoglia la realtà da ogni cosa che possa apparire come superflua, privandola dalle convenzioni sociali che soventemente celano la natura dell'uomo e della società. Con il suo estro e carisma, il teatro si è imposto, sin dai suoi inizi, come autorità morale godendo determinate libertà che gli garantiscono di esprimersi con la propria poetica senza vincoli eccessivi. Il teatro è lo specchio della società e del tempo in cui viviamo. Non vi è dubbio che tale osservazione risulti tuttora attuale. Il nostro mondo è soggiogato dalle reti sociali e mezzi di informazione che ci bombardano incessantemente con una quantità incommensurabile di informazioni. È possibile che le persone esposte a tale flusso di notizie possano estraniarsi diventando insensibili ai problemi dell'umanità, alle sofferenze del prossimo? Il teatro ha il potere di penetrare negli abissi dell'anima umana e rappresentare sulla scena sentimenti scervi da ogni artificio: la gioia, la mestizia, l'ira... Il teatro ha questo potere atemporale che ci induce a riflettere su noi stessi, sul nostro rapporto con altre persone, sull'amore, i pregiudizi, consentendo di giudicare di persona in quale mondo viviamo.

Il Festival internazionale Leone d'oro mediante l'attualizzazione delle tematiche nel corso degli anni non ha mai deluso il suo pubblico affezionato che attende con gran interesse la prima produzione dello *Studio teatrale di Umago* che inaugurerà l'edizione di quest'anno, per cui invito tutti i cultori del teatro di unirsi a noi durante le giornate del festival, esprimendo le mie più sincere e vivissime felicitazioni ed auguri per un'ennesima edizione di questo prestigioso evento culturale.

Uvodna riječ istarskog župana Borisa Miletića za katalog 24. Međunarodnog festivala komornog teatra „Zlatni lav“

Nota introduttiva del Presidente della Regione Istriana Boris Miletić al catalogo del 24° Festival internazionale del teatro da camera “Leone d’oro”

Kultura i umjetnost su neizostavni dio identiteta svake regije, predstavljaju dodirnu točku različitih naroda i civilizacija jer pričaju svima razumljivim jezikom kreativnosti, estetike i dara. Često ističem kako je Istra teritorijalno i po broju stanovnika mala, ali istodobno svjetski velika. Velika je i po manifestacijama koje se na našem području organiziraju, po umjetnicima i publici koju ugošćuje, a među kojima više od dva desetljeća svakako spada i Međunarodni festival komornog teatra “Zlatni lav”.

La cultura e l’arte sono una parte imprescindibile dell’identità di ogni regione, rappresentano un punto di contatto tra popoli e civiltà diverse perché parlano un linguaggio di creatività, estetica e dono comprensibile a tutti. Amo spesso sottolineare che l’Istria è piccola territorialmente e in termini di popolazione, ma allo stesso tempo è grande a livello mondiale, anche per gli eventi che vengono qui organizzati, gli artisti e il pubblico che ospita, tra i quali va sicuramente annoverato il Festival Internazionale del Teatro da Camera “Leone d’oro” presente qui da oltre due decenni.

Nonostante il teatro, e la cultura in generale al giorno d’oggi affrontino molti ostacoli e sfide, il “Leone d’oro” non manca di motivazione e volontà; lo conferma il fatto che ha ospitato 150 teatri, 20 paesi, 500 produzioni e ha consegnato 75 premi a prestigiosi artisti teatrali. Per l’edizione di quest’anno sono state preparate delle novità per i più piccoli amanti del teatro, i nostri bambini. Ogni volta rimango meravigliato dall’entusiasmo che le persone mettono in quello che fanno, in qualsiasi campo. La creatività non ha limiti! Mantenere il livello di qualità e ingegnosità non è un compito facile, così come non lo è soddisfare le aspettative del pubblico; gli organizzatori del “Leone d’oro” ci riescono da ormai 24 anni! Complimenti sinceri, nell’augurio che anche quest’anno superiate voi stessi.

Iako se teatar, i kultura općenito, u današnjim vremenima susreću s mnogim preprekama i izazovima, „Zlatnom Lavu“ motivacije i volje ne nedostaje, što potvrđuju i impresivne brojke: ugoštio je 150 kazališta, 20 zemalja, 500 produkcija te podijelio 75 nagrada prestižnim kazališnim umjetnicima. Za ovogodišnje izdanje pripremljeni su programi za najmlađe ljubitelje kazališta, našu djecu. Uvijek me iznova oduševi entuzijazam koji ljudi unose u ono što rade, o kojem god području da govorimo. Kreativnosti je samo nebo granica! Nije nimalo lak zadatak održati razinu kvalitete i domišljatosti, kao ni ispuniti očekivanja publike, a organizatorima „Zlatnog lava“ to uspijeva već punih 24. godina! Iskrene čestitke, uz želju da i ovogodišnjim izdanjem, nadmašite sami sebe.

KABINET ŽUPANA

LA REGIONE ISTRIANA

Još od antike, potraga za savršenstvom ujedinila je umjetnike i matematičare, jer dok se matematičkom formulom zlatnoga reza savršenstvo možda i može dokazati, umjetnicima je ideal zlatnoga reza, odnosno božanskog omjera kojega su posebno poštovali umjetnici renesanse, bila i ostala samo težnja. Jer savršenstvo jest oku ugodno, ali umjetnicima teško dohvatljivo, pogotovo ako djelo svedu na matematički omjer zlatnoga reza u kojemu se manji dio prema većem odnosi kao veći dio prema ukupnom. A zapravo je tajna u harmoniji između izrazite preciznosti i kaotične nesavršenosti, harmonijom kakvu pronalazimo u prirodi i ponekad na kazališnim daskama. I upravo u tom prostoru neuhvatljivog savršenstva smjestio se ovogodišnji Zlatni lav, čija potraga za savršenim u komornom teatru traje već 24 godine. U vrijeme buđenja prirode i nove nade u ljepotu, savršeno pozicioniran u umaškom kazalištu Antonio Coslovich,

međunarodni festival komornog teatra, već se gotovo tri desetljeća ističe kvalitetom koja spaja tri jezika i tri naroda koji se susreću na prostoru Istre. Umjetnici iz Italije, Slovenije i Hrvatske u tjedan dana održavanja festivala Umag pretvaraju u prijestolnicu umjetnosti, pretvarajući ga u aktivnu razmjenu kulturnih sadržaja, uz svakodnevno prožimanje njihove zajedničke multikulturalnosti. Jer i ovog ljeta sve posjetitelje očekuju predstave prema odabiru nagrađivanog redatelja i pisca Damira Zlatara Freya, - kriterij odabira je samo jedan- izvrsnost.

Isti je to kriterij po kojemu je Damir Zlatar Frey birao polaznike svog dramskog studija, i daka-ko, isti kriterij prema kojemu su vježbali, pisali, učili i savladavali glumačke tehnike. I sada se kao u nekom začaranom krugu vraćamo na početak- jer što povezuje dramski tekst Tomislava Zajeca "Svinje", Damira Zlatara Freya i antički ideal savršenstva? Karikaturalnost "Svinja" govori o grotesknosti društva koje jede samoga sebe, ne uviđajući izopačenost vlastite iluzije savršenosti, sestrama svinjaricama zlatni rez ne znači mnogo, do ništa, harmonija se gubi da bi ponovno bila stvorena u ideji Damira Zlatara Freya i njegovog dramskog studija čiji su polaznici dramaturškom obradom neobradivoga publici odlučili prikazati nešto novo, začudno i savršeno u svojoj nesavršenosti. Međunarodni festival komornog teatra nadrastao je svoje festivalske okvire "porodivši" novo tijelo - dramski studio, i prvi puta u svojoj povijesti publici je ponudio nešto svoje, intimno i beskompromisno. I nakon mnogo razmišljanja i rada, ove godine polaznici dramskog studija spremni su izaći pred publiku i začudno grotesknom predstavom "Svinje" Tomislava Zajca otvoriti ovogodišnji festival.

Nimalo laka odluka jer i ove je godine na adresu festivala pristigao izuzetno velik broj prijava, što pokazuje bogatstvo kazališnih produkcija, kada je riječ o komornom teatru, u kojemu se uglavnom izvode djela s manjim brojem izvođača. Na komornoj pozornici nema skrivanja, loš tekst ne može se pokriti glazbom ili blještavom scenografijom, a glumačko umijeće je ono što od prosječne predstave izdvaja one najbolje. U konkurenciju ulaze predstave svih profesionalnih kazališta – od neinstitucionalnih kazališnih ansambala, preko eksperimentalnih kazališnih formacija do komornih scena velikih nacionalnih kazališnih kuća. No, iz mnoštva pristiglih prijavljenih predstava, samo je njih šest uvršteno u službeni program festivala i osjetit će bilo publike u kazalištu Antonio Coslovich, natjecati se za Grand Prix, ali i ne manje važno za najbolju predstavu prema glasovima publike koja s nestrpljenjem očekuje 19. lipanj i službeni početak festivala, jer tek ćemo tada vidjeti kakve i nas i vas predstave očekuju. Ove godine s nimalo lakom temom savršenstva definiranog u zlatnome rezu.

**Mirna Farkaš Salamon, Televizijska novinarka
Predsjednica žirija 24. Zlatnog lava, Međunarodnog festivala komornog teatra**

Poštovane dame i gospodo, dragi posjetitelji Međunarodnog festivala komornog teatra Zlatni Lav,

Veliko je zadovoljstvo tradicionalno biti prijatelj i sponzor Zlatnog Lava. U Umag se tako krajem svakog lipnja donese dašak visoke kulture, koja iz godine u godinu privlači sve više publike. Drago nam je da Umag tako postaje centar komornog teatra u ovom dijelu Europe te privlači predstave i gledatelje i iz susjednih nam zemalja.

Plava Laguna je kompanija koja odgovorno posluje u svim destinacijama u kojima djeluje te podupire između ostalog i projekte s područja kulture kako bi naši sugrađani mogli uživati i u drugačijim vidovima zabave. Međunarodni festival komornog teatra Zlatni Lav predvodnik je kulture na ovim područjima te vjerujem kako će još godinama uz veliki entuzijazam i trud organizatora i dalje privlačiti publiku u naš grad.

Svim posjetiteljima predstava želimo da se ugodno osjećaju u Umagu, da uživaju u onome što su organizatori za sve nas pripremili te da im Umag ostane u lijepoj uspomeni. Plava Laguna u svojim objektima pruža vrhunsku uslugu koja je naš standard 24 sata na dan. A svi naši gosti su VIP gosti bez obzira da li su odsjeli u objektima s dvije ili s pet zvjezdica.

Pozivamo Vas da budete i naši gosti u objektima Plave Lagune!

Dragan Pujas

Predsjednik Uprave Plava Laguna

PLAVA LAGUNA

Krilati lav svetog Marka, simbol Mletačke Republike, jedan je od najpoznatijih heraldičkih simbola na svijetu. Ne samo zbog toga što je riječ o simbolu izrazito moćne države, nego zbog toga što je kulturni prostor nekadašnje Venecije jedan od najbogatijih i najkompleksnijih na kulturnoj mapi svijeta. Venecijanski lav, o kojem, vjerojatno pod utjecajem čuvenog filmskog festivala i nagrade, danas govorimo kao o „zlatnom“, inače je atribut evanđelista Marka, čije su kosti Mlečani još u 9.stoljeću iz Aleksandrije prenijeli u Veneciju. Venecijanski se lav najčešće prikazuje iz profila, tri su mu noge na tlu, a četvrtom pridržava knjigu u kojoj piše Pax tibi Marce, evangelista meus (Mir tebi Marko, evanđelistu moj), a prema predaji lavlja je „knjiga“ u mirnodopsko vrijeme otvorena, a u ratno doba zatvorena.

Sad valja zamisliti ovaj atribut apostola, glamurozni simbol bogate i moćne države neprocjenjivog kulturnog i umjetničkog značaja kao natpis iznad jednog provincijskog hotela, izgrađenog 1920. godine u Umagu. Hotel se zove „K zlatnom lavu“, „Al leon d'oro“, njegov je vlasnik i investitor Antonio Coslovich, jedan od začetnika umaškog turizma, koji uz hotel gradi i – kazalište. Zapravo je riječ o kabareu, u kojem su se, u to nije potrebno sumnjati, puštali i propagandni filmovi fašističkog režima. Oko je čega je kasnije u Umagu bilo raznih „ideoloških“ diskusija koje su se ticale vlasnika prvog teatra: ispostavilo se naime da ni kazalište, a niti jedna druga umjetnost, nisu tako uzvišene kako bismo željeli da budu, kao što ni onaj „prvi“ i svjetski relevantni „zlatni“ lav, mletački, u vrijeme kada je držao zatvorenu onu svoju simboličnu knjigu među njezinim koricama drži mnogo više nasilja i smrti, nego arhitekture i kulture.

Kada se 2000. godine dohvatio „Zlatnog lava“, to jest umaškog kazališnog nasljeđa, kazališni se redatelj Damir Zlatar Fray suočio sa simbolom kojem je pozlata već bila odavno otpala. Ali mogao je računati na nekoliko činjenica na osnovi kojih je mogao zasnovati kazališni festival koji se razvio u najvažniji teatarski događaj u regiji. Znao je da se nalazi na mjestu gdje s obilžnjeg brijega, i bez dvogleda, može vidjeti ravno tri države: Italiju, Sloveniju i Hrvatsku. Znao je da istodobno gleda u tri jezika, tri različite kazališne tradicije, i da će u mali grad u koji se svojedobno išlo u kabare „K zlatnom lavu“ glumci, redatelji, plesači i publika stizati vrlo jednostavno i brzo, upravo kao da dolaze u svoje lokalno sastajalište. „Lav“ Damira Zlatara Freya nije imperijalni lav, nego je to lav kreativne snage, koja je izdržala dulje od dva desetljeća u području gdje kulturna infrastruktura nije osobito razvijena, a gotovo sve su lokalne snage posvećene masovnom turizmu. Upravo je zbog toga i simbolički, i stvarno važno što od ove godine Zlatni lav više neće biti samo mjesto namijenjeno „gostima“, nego će na kazališne daske prvi put izaći i „domaći“. Prije tri godine pokrenut je Dramski studio, koji će ove godine u Freyevoj režiji izvesti predstavu „Svinje“ hrvatskog autora Tomislava Zajeca. Premda je od početka ovog projekta bilo jasno da će s novcem biti „turbulentno“, pa je vjerojatno to i bio jedan od razloga za „komornost“ festivala, u posljednje se vrijeme Zlatni lav suočava sa sve ozbiljnijim materijalnim poteškoćama. S rastućim troškovima i poslovično škrtim financiranjem grada, županije i Ministarstva kulture, postoji mogućnost da se komorni festival na kraju svede – na festival monodrame.

Slađana Bukovac

U arheološkoj zbirci Muzeja grada Umaga pohranjena je kuhinjska i stolna keramika iz 16. i 17. st., proizvedena na prostoru nekadašnjeg srednjovjekovnog kaštela u sv. Ivanu Kornetskom.

U podmorju ispred uvale sv. Ivana pronađeni su ulomci glazirane i gravirane keramike tzv. talijanskog tipa iz razdoblja kasnog srednjeg i ranog novog vijeka. Među keramičkim nalazima veliki je broj poluproizvoda (nedovršenih keramičkih posuda), keramičkog alata (podložaka za pečenje glazirane keramike) i radioničkog otpada. Ovi nalazi ukazuju na postojanje lokalne lončarske radionice na prostoru Sv. Ivana Kornetskog, koji je tada bio feud - posjed koparske plemićke obitelji Verzi. Posjedovanje takve vrste gospodarske djelatnosti svjedoči o ekonomskoj moći posjeda i visokoj kulturi stanovanja na našem području u doba postrenesanse. Renesansa prva pokušava svjesno izgraditi sređeno kućanstvo, štoviše, izraditi ga kao umjetninu.* Keramičko posuđe osim što potvrđuje utjecaje Venecije, stavlja nas uz bok tadašnjih vodećih centara proizvodnje keramike mediteranskih i srednjoeuropskih zemalja.

Za vrijeme i u suradnji sa „Zlatnim lavom“ u auli umaškog kazališta Coslovich Muzej je izložio informativni podsjetnik na ovaj dio naše baštine kako bi još jednom zajednički potakli afirmaciju kulturnog identiteta Umaga.

U razdoblju renesanse kada bogati plemići postaju najvažniji naručitelji i mecene umjetnosti, i obrta pogoduje se i procvatu kazališta. Prvo su se izvedbe kazališnih predstava odvijale na otvorenom, pred dvorom, u vijećnicama, u privatnim kućama bogatih plemića i građana. Otkrića antičkih pisaca oživljava i kazalište koje doživljava preporod oponašajući klasična djela. U Italiji se potom ostvaruju prvi primjeri kazališnih zgrada. Najpoznatiji je primjer Palladijev Teatro Olimpico u Vicenzi (1585.), koji utječe na gradnju Scamozzijeva Teatro all'Antica u Sabbioneti (1588.), te potom Aleottijev Teatro Farnese u Parmi (1618.). Dok su talijanske kazališne zgrade građene za potrebe humanističkih akademija Hvarsko kazalište utemeljeno 1612. prvo je pučko i komunalno kazalište, u koje je mogao ući svaki čovjek neovisno o staleškoj pripadnosti. I upravo težnja ka zajedničkom životu svih staleža te afirmacija individualizma, doprinijelo je razvoju umjetničkog sjaja što ga pokazuje kultura renesanse.

Zaštitni znak lončarske radionice sv. Ivana su primjerci servisa stolnog posuđa (tanjuri, zdjele, pladnjevi) ukrašeni s unutrašnje strane urezanim stiliziranim biljnim „motivom stabla“, te obojani zelenom, plavom i smeđom bojom, po uzoru na venetsku ili sjevernotalijansku maniru, u obliku, tehnologiji izrade i načinu ukrašavanja.

* J. Burckhardt, Kultura renesanse u Italiji iz 1860. (1997.)

Biljana Bojić
viši kustos-restaurator, v.d.ravnateljice

MUSEUMAGO
MUZEJ GRADA UMAGA - MUSEO CIVICO DI UMAGO

Udruga Pružam ti ruku Umag i ove godine nastavlja suradnju s Međunarodnim festivalom komornog teatra Zlatni lav.

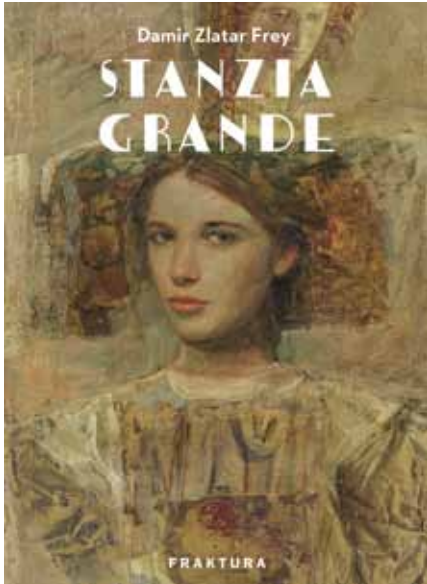
Ove godine Udruga Pružam ti ruku obilježava 10. godina postojanja i rada, stoga nam je izuzetna čast izložbom "Mali umjetnici, veliki lavovi" u sklopu festivala pokazati dječju umjetnost i njihovo viđenje Zlatnog lava. Našom izložbom radova želimo dati podršku festivalu koji je uvijek bio uz djecu sa TUR-om i invaliditetom. Kao što znamo stvaranje, kreativnost i umjetnost su lijek za dušu i srce.

Srca naše djece su tako velika i ponosna kada vide svoje radove izložene da i naši sugrađani mogu kroz njihove oči vidjeti njihovo viđenje stvari oko njih. Zlatni lav je djeci bio poticaj na maštu i kreativnost te svaki lav ima svoju priču. Kroz likovne radionice smo se zabavili, nasmijali i divili mašti naših malih sugrađana koji su si dali truda da za njih bude sve savršeno jer Lav to i zaslužuje.

Tatjana Bakran

predsjednica Udruge Pružam ti ruku Umag

Damir Zlatar Frey

Radio roman STANZIA GRANDE

Gumačka ekipa:

Branka Cvitković

Franjo Kuhar

Maja Katić

Nedim Prohić

Urednica: **Maja Gregl**

Roman je za radio adaptirao,
prilagodio i režirao:

Siniša Matasović

Kada na obiteljskoj zabavi u vrtu obiteljske vile, negdje u Istri, nestane mala Francesca, čitatelj i ne sluti da je taj nestanak zapravo pravi početak Francescine priče koja je priča o Trstu i Istri, o nepojmljivoj, neizrecivoj i nesalomljivoj ljubavi, o padu jednoga anđela te veličanstvenoj Stanziji Grande na vrhu Savudrijskog zaljeva.

Miješajući fantastično i realno, natopljeno povijesnim i arhivskim, opisujući bogatstvo Trsta, njegove palače, operne kuće, noći u kojima su se na kocki gubila i osvajala imanja, brodovi, bogatstva i žene, Damir Zlatar Frey pred nama oživljava moćno doba jedrenjaka, vrijeme uzgoja dudova svilca, vrijeme kada je Trst bio najveća i najvažnija mediteranska luka, vrijeme kada su se u Istri gradile stancije. No prije svega ovo je roman o ljubavi, o ženi, o njezinim čarima, o ljubavi koju prema njoj osjećaju svi oko nje: i obitelj, i Mario Morpurgo de Nilma, njezin budući suprug, ali nadasve anđeo koji postaje vrag koji je opsjeda te oko nje i svih junaka plete svoje konce.

Stanzia Grande roman je o jednoj vili koja je sagrađena iz ljubavnoga gnijezda, ali i o prokletstvu koje je u njoj zametnuto. Ovo je priča koja spaja anđeosko i demonsko, koja poput jina i janga pokazuje kako jedno bez drugoga nije moguće. Brišući granice vremena i prostora, Damir Zlatar Frey ispisuje posvetu Istri i ljubavi koja sve natkriljuje.

FRAKTURA

Monika Herceg

Ubij se, tata

Disfunkcionalne obitelji, siromaštvo, klasna nejednakost, propuštene prilike, zanemarivana djeca, branitelji, ali prije svega i više od svega čežnja za ljubavlju, za priznanjem, za grljenjem, samo su neke od tema koje u svojim intimnim, lirsko-poetskim dramama ispisuje najvažnija pjesnikinja generacije Monika Herceg. Pet drama, od kojih su neke uspješno izvođene, a druge pak nagrađivane, svakom čitatelju ulazi pod kožu, dramska napetost koju osjećamo dok ih čitamo ne odnosi se toliko na odnose među likovima koliko na istinsku, duboku ljudsku dramu koju svaki od njih proživljava i s kojom se mora nositi, a ne može je podijeliti. Stanje likova uvijek je na rubu ili preko ruba egzistencije, životnih problema, no unatoč svem crnilu koje se nadvilo nad pejzaž Monika i njezini likovi, prije svega ženski, vide neku svjetlost.

Monika Herceg u knjizi drama Ubij se, tata uspijeva čitatelju, a onda i redatelju, pa zatim gledatelju posredovati svijet nimalo blistav, svijet koji se krije iza zidova običnih kuća i stanova, muku žena i muškaraca, a nadasve djece, koji nikako da iskorače iz svoje prošlosti i pogledaju tamo kamo ih Monika vodi i navodi, i tamo kamo, kako sami intimno osjećaju, moraju ići, ali ne usude se, jer put ljubavi najteži je put.

“Kako god da opišemo ovu predstavu (a mogli bismo je s jednako dobrim razlozima nazvati i feminističkom i klasičnom), njena snaga sigurno izvire iz jezika Monike Herceg, koji ni u jednom trenutku nije ni slučajna ni pretenciozna, baš kao ni kad govorimo o poetskom sadržaju antičke drame ili o literarnom opusu suvremenog dramatičara i pjesnika Thomasa Bernharda. Opisala bih taj jezik kao ne samo ‘operativan’, nego operacijski nagnut nad likove, udubljen u unutarnje tumore i emocionalne provalije, bespoštedno zaokupljen proučavanjem ‘mrakova’ od kojih smo sačinjeni.” – *Nataša Govedić*

“Monika Herceg ozbiljan je pisac i ovo je ozbiljan poetsko-dramski tekst, tako da se ona ne služi štakama i inim ortopedskim pomagalicama ideologije. Ona ne piše o zlostavljanim ženama i o muškim zlostavljačima, ne bavi se klasnim razlozima siromaštva, svjesno izbjegava sva jednostavna objašnjenja grubosti, surovosti, odsustva zagrljaja, koja joj se nude sa svih strana, ali koja nepogrešivo vode lošoj, plakatnoj književnosti, nekoj od brojnih varijanti postmodernih sočrealizama. Pritom, ona nesreću ne predstavlja samo kao nesreću, nije to fatalizam zle kobi. Samo što za razliku od svijeta mонденih i nedarovitih, njezin obiteljski svijet ne biva objašnjen nizom kolektivnih odgovora i ideoloških objašnjenja, nego individualnim estetskim, fabulativnim, moralnim činom.” – *Miljenko Jergović*

DRAMSKI STUDIO UMAG – UMAGO

Klasa **Damira Zlatara Freya**

Uloge:

Ibru: Luana Kličić

Mala Ibru: Caterina Vižintin

Inspicijent i voditelj predstave: **Sven Begić**

Kostimi: **Ivana Bakal**

Dramaturški konzultant: **Vesna Đikanović**

Zahvaljujemo HNK Zagreb pri realizaciji predstave.

SVINJE

Tomislav Zajec

Premijera, 19. 06. 2023. Međunarodni festival komornog tatra Zlatni lav Umag-Umag

Dvije sestre na izoliranoj svinjogojskoj farmi žive idiličnim, seoskim životom. Starija je sestra potpuno posvećena svinjama i brizi za invalidnog oca kojeg za kaznu drži u šupi, dok mlađa provodi dane u traženju životne profesije koja bi joj pomogla u odlasku s farme u bolji život. Problemi za sestre nastaju u trenutku u kojem svinje počnu krepavati, u kojem invalidni otac poželi doći na vlastitu rođendansku proslavu, i u kojem, na kraju, leševi počnu izlaziti iz priručnog groblja napravljenog u ružičnjaku. Sestre se, pritisnute silnim brigama, počinju pitati isplati li se život prepun zločina i neobuzdanog nasilja.

Tomislav Zajec

Kad bi se nekome u dalekoj budućnosti trebala povodom isčežle vrste poslati slika kako smo izgledali, po čemu smo se među ostalom florom i faunom izdvojili, što nas je na početku XXI stoljeća mučilo i istrebljivalo, finale jedne vrste i vremena, društvene atmosfere i energije, svršilo bi trubama i bubnjevima u svinjcu, gdje kravata i penkala nisu potrebne, a ako su i opstale, bivaju prenamijenjene. Svinja, još od mitoloških slika nedjeljiv je dio ljudskog pejzaža. Svinjac i aktivnosti oko njega shvaćem je najčešće kao neugodan dvojnik života ili njegov groteskni nusprodukt. Od onih skrivenih pogledu, na rubu sela, u kojeg je muž zatvorio ženu čijom poslušnošću nije bio zadovoljan, ili onog gdje je oboljeli vrgorački branitelj zatočio svoje roditelje i ostavio ih da tamo prezime. Do modernih velegradskih konglomerata čija je davna preteča u Chicagu inspirirala Henryja Forda na jednu od ideja kojom je obilježio XX stoljeće – masovne proizvodnje na tekućoj traci. Od svinja koje su se u doba industrijske revolucije među prvima našle na tekućoj vrpici klanja, civilizacijski put svršio bi u, po istom principu organiziranim, klaonicama koje su za Drugog svjetskog rata bile namijenjene ljudima.

Likovi ove predstave, sestre Ibru i Mala Ibru, u svom svinjcu sjede na bidermajer sofa poput finih porculanskih figurica koje su bile zapakirane u finu kutiju. No razotkrivanje tog porculanskog suvenirskog prizora koji kao da se smiješi s nekog regala je poput Pandorine kutije. Iz njega izlazi mračna tajna, jer u vrtu im ne cvatu ruže nego masovno groblje poubijanih profesora koji nisu uspjeli preživjeti umjetničku kreativnost (kreaturu) jedne od sestara i ambicije „da bude netko“. A u podnožju sofe prebiva ih još, kao dio podrumskog inventara. Motiv tajne, prikrivenosti, koji živi u ovom grotesknom sarkazmu nije samo uzorak jedne privatne stvarnosti. On je tu stoga što se poput pošasti proširio kao način bivanja stvarnosti društva i prodro, poput leševa u podrumu sestara Ibru, do laži koja postaje fundament. Konstitutivni element koji ne prešućuje istinu samo u nečijem privatnom dvorištu. Različite su mimikrije koje prešućivanje istine nabacuje na sebe. Sveprisutna provincijalna filozofija klajnbirgeraja kojom se govori samo ono što se želi čuti (i vidjeti) a „ostalo samo šutnja je“, jaka je toliko da je karakterom šutnje zasjela u sav prostor javne i privatne komunikacije.

Sestre Ibru, od kojih se jedna smatra Odabranom, a druga „samo želi biti netko“ pokazuju nam grotesknu obrazinu te situacije. Njima dijalog služi samo da bi se survale u vlastitu mitologiju kojom se za svaku svoju glupost i izokrenutost imaju pametno objašnjenje. To je jedna ćaknuta brbljava afazija koja predstavlja bankrot pred vlastitim momentom racionalnosti. I dijagnosticira kako naličje šutnje nije ništa drugo do zaglušujuća mutavost, nesposobnost da se artikulirano formira vlastiti identitet, obrazloži svoja volja na onaj način koji omogućuje komunikaciju sa svijetom. Taj nesporazum sa svijetom je otpočetak nesporazum sa sobom. Konformizam u sferi ideja koje se proizvode o sebi statusa je društveno poželjne vrline dok istovremeno permanentno zastire pogled na funkcioniranje stvarnosti, poput vela kojeg u predstavi nabacuju na sebe sestre Ibru povodom smrti svoje svinje.

Na području relacije čovjek – svinja odvija se još intenzivnije groteskno razobličavanje identiteta koje se kreće u smjeru čovjek jednako svinja. Metarmofozna koja se na taj način u predstavi zbiva preobrazbom duha u tijelo i miješanjem jedne vrste mesa s drugom, i ceri se sa sofe sastara Ibru poput nadrealističke metafore, podobna je dijagnozi mentalno egzistencijalne situacije. Ukazuje na postojanje anakronog kretanja egzistencije, s evolucijskom toljagom u ruci, gdje čovjek izjeda svijet oko sebe, na karaju i samog sebe. Iskazuje se kao pojava koja je probila opnu stvarnosti, kao rušilačka energija koja probija kroz dimenzije prostora i vremena koje poznajemo na Zemlji i probijanja u svemir. Bidermajer sofa – klasični kazališno scenografski element koji je poslužio reprezentaciji mnogih građanskih salona, postala je tako mjesto zbivanja odnosa čovjeka i svinja, živih koji su mrtvi i mrtvih koji su živi, gdje je sve ljudsko bivše, mjesto na kojem prebiva gotovo jedan antisvijet. Ne može to više biti mjesto na kojem ćemo naići na analizu odnosa u obitelji, nije nam tu više na raspolaganju rekvizitarij psihologije pojedinca. Posizanjem u bit kazališne iluzije, isticanjem njezine snage koja realitet podiže na koturne, kada gledamo ovakav „visoko podignuti“ realitet, gledamo realitet koji je uvijek iznad našeg, on je zrcalo koje kazalište od uvijek postavlja svijetu oko sebe. Tako kroz podignutost i ekspresionizam glume i gusta, neprobojna površina blata svinjca nalazi svoj odraz u kazališnom ogledalu.

Redatelj: **Dražen Krešić**
Snimatelj i oblikovatelj tona: **Dino Brazzoduro**
Oblikovatelj svjetla: **Martin Šatović**
Majstor tona: **Dalibor Piskrec**
Kostimografkinja: **Ana Mikulić**
Producentica projekta: **Aneta Vladimirov**
Producentica predstave: **Katarina Krešić**
Autorica vizuala: **Negra Nigoević**
Fotograf: **Luka Dubroja**
Snimatelj video najave: **Tin Ostrošić**
Montažerka video najave: **Nina Karaman**
Produkcija: **Radio teatar i Srpsko narodno vijeće**

Igraju:

Sinek – Nikola Nedić

Marija – Nika Barišić

Violončelist – Stanislav Kovačić

Snimljeni glasovi:

Sven Medvešek, Sreten Mokrović, Rok Juričić, Antonio Agostini, Matej Đurđević, Pavlica Bajsić i Dalibor Piskrec

NEMA PUTNE

Antoni Buljan

Predstava "Nema putne" nastala je prema tekstu Antoni u Buljana, pobjednika memorijskog natječaja "RADIOFON" 1941.g. Natječaj su pokrenuli Odjel za kulturu Srpskog narodnog vijeća i RadioTeatar, a žiri u sastavu Snježane Banović, Pavlice Bajsić, Dražena Krešića i Anete Vladimirov je izabrao prva tri teksta: "Nema putne" Antonija Buljana, "Ljudi, naselja, tjelesa" Nataše Antulov i "Valovi iz kupaonice braće Engl" Dorotee Šušak.

Radiofonijska izvedba "Nema putne" prati zapise zagrebačkog studenta u proljeće 1941. godine. Djevojka pronalazi stari dnevnik svoje ljubavi iz mladosti, studenta prava koji se zanima za novinarstvo. Osim novinarstva, zanima ga i nogomet, ali voli i "spiti si koju s dečcima". Studentu donedavno daleke religiozne, političke i druge teme postaju dio svakodnevnice, a kroz njegove zapise pratimo vrtlog sjećanja daleke ljubavi naglo prekinute ratom. U vrlo gustom zvučnom tkanju izvedbe atmosferu interpretiraju glumci Nika Barišić i Nikola Nedić, koje na električnom violončelu prati Stanislav Kovačić. Po potrebi priče, on je grmljavina, kiša, škripa starog poda ili grintavi otac. U zvučnike se sakrio Dino Brazzoduro, koji dokumentarnim i igranim radiofonijskim insertima putuje kroz studentske i navijačke birtije, široke ulice grada, stadione ili skrovite podrumne. Dnevnički zapisi ovog mladića, pred vašim očima i ušima, neprimjetno se preobražavaju iz toplog i ugodnog kvarteta iz dna kavane u zlokobni limeni orkestar brzotutnjajućeg rata.

Režija i izvedba / Di e con:

Petra B. Blašković

Prijevod / traduzioni:

Petra B. BLAŠKOVIĆ (Istroveneto)

Claudio GRBAC (Istrioto)

Scenografija / Scena: **Stefano KATUNAR**

Kostimografija / Costumi: **Desanka JANKOVIĆ**

Autor glazbe / Musiche di: **Andrej PEZIĆ**

Oblikovanje svjetla / Luci: **Dario DRUŽETA**

FRANCAMENTE

Autorski projekt Petre B. Blašković

Franca Rame, jedna od najvećih ikona aktivističkog kazališta, društva, satire, feminizma, politike, gotovo bolne komedije, lojalnosti ideji, beskompromisnoj borbi za vlastite ideale, žrtva licemjernog društva koji se boji istine, centar je ovog autorskog projekta koji ne vraća na scenu samo neke od njenih autorskih tekstova napisanih s mužem Dariom Foom, već priča i priču jednog života posvećenom dostojanstvu života.

Francamente... Iskreno. U životu i na sceni, na televiziji i u parlamentu... Nema razlike gdje se govori. RIJEČ KAO SLOBODA, kao udisaj bez kojeg se ne može... ne bismo mogli moći...

Neke su ideje u nas usađene davno, vjerojatno od onda kada ni sami nismo svjesni da se to dogodilo i sazrijevaju dugo. Franca Rame i Dario Fo za mene su uvijek bili simboli slobode govora. U svojem su kazališnom angažiranom djelovanju bili su uvijek hrabri. Igrali su gdje je kazalište moglo nesmetano progovoriti.

Ovo je omaž Franki Rame, njezinim kazališnim tekstovima, životu, djelu i aktivizmu. Ova dokumentarno biografska predstava sadrži onu žensku komponentu i tematiku vezanu uz položaj žene u društvu o kojem je Franca uvijek govorila, glumila, pisala. Uz autorske dijelove teksta

u predstavi su isječci iz djela Rame/Fo: *Tutta casa letto e chiesa e altre storie* i *Una vita all'improvvisa*.

Jezik kao izričaj autentičnosti teritorija: dijalekt, istroveneto. I u dijalektu dijalekt: istrioto. Očuvanje nematerijalne baštine utkano u priču života.

Dramatizacija: **Anica Petrović, Divna Stojanov**
Redatelj: **Anica Petrović, Momčilo Miljković**
Scenografija/kostimografija: **Anica Petrović i Stevan Ristić**
Glazba: **Dušan Tomić**
Dizajn plakata: **Aleksandar Sarapa**
Oblikovanje svjetla: **Stevan Lukić**
Fotografije: **Jovana Božić**

Glumi: **Anica Petrović**

MULEJ

Erlend Loe

Monodrama *Mulej*, nastala po istoimenom romanu Erlenda Loa, govori o ciničnoj osamnaestogodišnjoj Norvežanki Juliji koja pokušava pronaći ekscentričan način da se ubije nakon što joj je obitelj poginula u avionskoj nesreći. Kako Julija sebe smatra autentičnom i duhovitom osobom jasno joj je da i njena smrt mora biti takva. Tokom svog putovanja svijetom suočava se sa prostorom aerodroma i aviona, posljednjeg mjestagde je njena obitelj bila živa. Pronalazi li Julija utjehu i novi smisao života? Monodrama tematizira adolescentsku suicidalnost i proces suočavanja sa smrću bližnjih i preispituje da li i kako ljubav i podrška u svojim različitim oblicima mogu biti ljekoviti i od pomoći u prevazilaženju psihičkih problema. Dnevnička struktura romana pretočena je u dramsku priču sa vremenskim skokovima i retrospektivama što je omogućilo protagonistkinji Juliji da se reflektira na svoje prethodne, tinejdžerske odluke.

Con Francesco Borchi
Regia: Boris Cavazza

SPETTACOLO IN LINGUA ITALIANA

SEA WALL

Simon Stephens

Nel monodramma *Sea Wall*, il protagonista Alex rivive sensazioni e ricordi degli ultimi anni. Rimettendo insieme tasselli del mosaico della sua vita, rivive insieme al pubblico il rapporto felice con sua moglie e con sua figlia, raccontando soprattutto delle vacanze sulla costa meridionale della Francia, a casa del suocero, un ex militare col quale Alex trascorre il tempo a parlare di tutto, dal tennis all'esistenza di Dio.

Tuttavia, a dispetto dell'energia positiva e del senso di vita che Alex tenta costantemente di trasmettere, tutto il suo racconto è condito da un percettibile senso di disperazione. I suoi ricordi si spezzano spesso a metà, le frasi si interrompono o si accavallano l'una sull'altra come strati di memoria che provano a soffocare qualcosa.

La forza del monologo, interpretato dall'attore Francesco Borchi, è la sua "granitica" semplicità, dietro la quale si mette a nudo l'animo dell'autore. "Immagino questo spettacolo come una narrazione senza filtri, che prova a raccontare un pezzetto di umanità, senza mai ricorrere ad alcun orpello o abbellimento teatrale. Nessun one-man-show, come vanno tanto di moda in questo periodo. Con *Sea Wall* l'unico show è quello di un'anima senza filtri" - ha scritto l'attore, che interpreta questo testo sia nella versione italiana che in quella slovena.

L'autore del monologo Simon Stephens (1971) è unodei drammaturghi britannici più prolifici. Le sue opere teatrali, per le quali ha vinto numerosi premi nazionali ed internazionali, sono tradotte in molte lingue e rappresentate sia in patria che all'estero. Il monodramma *Sea Wall* è stato messo in scena per la prima volta nel 2008 a Londra, e all'inizio del 2012 ne è stato creato un film.

Il monogramma interpretato dall'attore Francesco Borchi è prodotto dal Gledališče Koper Teatro Capodistria ed è stato presentato in anteprima al 28° Primorski Poletni Festival - Festival Estivo del Litorale, nel 2021.

REŽISERKA:

Nataša Barbara Gračner

Avtorska ekipa

Igralec:

Uroš Fürst

SOAVTOR:

Jonny Donahoe

VSE SIJAJNE STVARI

Duncan Macmillan

Macmillan pravi, da se prek tem, ki jih obravnava v svojih delih, srečuje z lastnimi demoni in tesnobo, ki se zažira v današnjost morda še bolj kot kadarkoli. Ali kot pravi Ciril Zlobec: »Človek je odprt izdelek. Nedokončano bitje, ki se vse svoje ozaveščeno življenje sprašuje, kdo oziroma kaj je, kaj bi moral biti, kaj ne zmore biti, kaj bi ne smel biti... Tako si ustvari lastno bivanjsko filozofijo, ki temelji izključno na izkustvenih trenutkih našega časa. Kot taka je zanj najgloblja in edina.«

V časovni matrici, ki nas zaklepa in straši pred vidnimi in nevidnimi nevarnostmi, smo prav gotovo močnejše podvrženi odvisnostim, stresu, depresiji in samomoru. Nezmožnost posega v mehanizem apatične družbe nas hromi in umsko kot tudi telesno letenje se umakne zlovešči realnosti, ki duši kreativno svobodo. »Če hočeš danes preživeti, si moraš znati predstavljati, da bo jutri boljše, kot je bilo včeraj,« pravi Pripovedovalec. In kaj, če depresivne motnje, motnje mišljenja, občutki krivde, manjvrednosti in obupanosti pripeljejo tako daleč, da človek ne vidi več izhoda? Pripovedovalec, kot pravi avtor igralcu v monopsihodrami Vse sijajne stvari, prek travmatičnih življenjskih izkušenj pokaže rešitev. Izpove svojo zgodbo: v njej začne že v zgodnji mladosti pisati seznam vseh sijajnih stvari, zaradi katerih je vredno živeti. Seznam je postajal vse obširnejši, z njim pa se je porajalo spoznanje, da bi bilo zapustiti in predčasno oditi nesmiselno. Prišel je do številke milijon. Milijon stvari, za katere je vredno živeti. Stvari na seznamu morajo biti izjemno čudovite, nematerialne in morajo osmišljati življenje. Od sedemletnega fantiča in prvega zapisa »Sladoled« prek pubertetnega »Zmagati v nečem« do »Plesati, ko si sam« ali pa »Prebrati nekaj, kar natančno opredeli, kar občutiš, pa nisi našel besed, da bi to izrazil« ali »Gledati nekoga, kako gleda tvoj najljubši film«, »Pogovor«, »Ptičje petje«, »Vonj starih knjig«, »Glas Nine Simone« ... Milijon.

In če imaš dolgo življenje in ga preživiš, ne da bi se vsaj enkrat počutil strahotno depresivnega, potem najbrž nisi bil dovolj pozoren.

Nataša Barbara Gračner

Zagrebačka banka već je godinama vodeća banka u Hrvatskoj, po kvaliteti proizvoda i usluga, tehnološkoj inovativnosti te poslovnim rezultatima. Njenu poziciju i povjerenje klijenata potvrđuje tradicija dulja od 100 godina. Članica je UniCredita, paneuropske komercijalne banke s jedinstvenom ponudom usluga u Italiji, Njemačkoj te srednjoj i istočnoj Europi.

U Hrvatskoj posluje s gotovo 1,5 milijuna klijenata, a mreža od više od 100 poslovnica nudi pristup inovativnim rješenjima.

Zagrebačka banka nastoji uvijek biti potpora hrvatskom gospodarstvu i važan kotač njegovog rasta. Fokus poslovanja je ulaganje u digitalnu tehnologiju kako bi se stvorilo jednostavniju, a time i personaliziraniju uslugu za klijente. Vodeće načelo u poslovanju je održivost čime banka pomaže klijentima kroz pravednu i održivu tranziciju te doprinosi boljem društvu.

Vrijednosti Zagrebačke banke svakako pridonosi i dimenzija društvene odgovornosti u poslovanju - biti vodeća banka u Hrvatskoj ne znači samo imati najveći tržišni udio, najviše klijenata i inovativne i kvalitetne proizvode. To podrazumijeva i svijest o vlastitoj odgovornosti i utjecaju na cjelokupnu društvenu zajednicu u kojoj Banka posluje.

24. IZDANJE ZLATNOG LAVA OMOGUĆILI SU:

NOSITELJI PROJEKTA

GRAD UMAG
CITTÀ DI UMAGO

TURISTIČKA ZAJEDNICA
GRADA UMAGA
ENTE PER IL TURISMO
DELLA CITTÀ DI UMAGO

UMAG - UMAGO

Republika
Hrvatska
Ministarst
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

ISTARSKA REGIONE
ZUPANIJA ISTRIANA

Upravni odjel za
kulturu i zavičajnost
Assessorato cultura
e territorialità

SPONZORI

PLAVA LAGUNA

PARTNERI

FRAKTURA

GRADSKA KNJIŽNICA UMAG
BIBLIOTECA CIVICA UMAGO

MEDIJSKI POKROVITELJI

Glas Istre

GRAD UMAG / CITTÀ DI UMAGO / CITY OF UMAG
MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE /
MINISTERO DELLA CULTURA DELLA REPUBBLICA DI CROAZIA /
REPUBLIC OF CROATIA MINISTRY OF CULTURE
ISTARSKA ŽUPANIJA / REGIONE ISTRIANA / THE ISTRIAN COUNTY
TURISTICKA ZAJEDNICA GRADA UMAGA / ENTE PER IL TURISMO DELLA CITTA'
DI UMAGO / TOURIST BORD OF THE CITY OF UMAG
FESTUM (Umag / Umago)
ZAGREBAČKA BANKA d.d.
PLAVA LAGUNA d.d.

PRIJATELJI ZLATNOG SRCA / AMICI DAL CUORE D'ORO:

DD elektroakustika Poreč
ARTY d.o.o. Umag
Dragica Lukin

Restaurant VOLTA Umag
VILLA PUNTA Umag

URES d.o.o. vrtni centar
„VERALDA“ Brtonigla

ŽIRI / GIURIA / JURY

MIRNA FARKAŠ SALAMON

Televizijska novinarka, Zagreb, HR

Članica žirija 24. Međunarodnog festivala Zlatni lav

SLAVICA RENKO

Odgajateljica u mirovini, Umag, HR

TARITA ŠTOKOVAC

prof., Umag, HR

Provedbu aktivnosti sufinancira Grad Umag-Umago

Ovaj je dokument izrađen uz financijsku potporu Grada Umaga. sadržaj ovog dokumenta u isključivoj je odgovornosti Inicijative za promociju umjetnosti Mediterana Istra Umag i ni pod kojim se uvjetima ne može smatrati kao odraz stajališta Grada Umaga

L'attuazione delle attività viene sufinanziata dalla Città di Umago

Questo documento è stato realizzato con il supporto finanziario della Città di Umago. Il contenuto di questo documento è di esclusiva responsabilità della Iniziativa per la promozione dell'arte del Mediterraneo Istra Umago e a nessuna condizione può essere considerato come opinione della Città di Umago.

IMPRESSUM

24. međunarodni festival komornog teatra "Zlatni Lav" Umag
24° Festival Internazionale del Teatro da camera "Leone d'oro" Umago
24. Mednarodni festival komornega gledališča "Zlati lev" Umag

Izdavač / Editore: **Inicijativa za promociju umjetnosti mediterana, Istra - Umag**
Iniziativa per la promozione dell'arte mediterranea, Istria - Umago
Inicijativa za promocijo umetnosti mediterana, Istra - Umag

Za izdavača: **Marko Fereni Frey, predsjednik**
Per l'editore:

Adresa **Trgovačka 6 - Via commerciale 6**
Indirizzo: **- p.p. / c.p. 68, 52460 Umag - Umago**
E-mail: **info@zlatni-lav.com, www.zlatni-lav.com**

Utemeljitelj festivala i umjetnički ravnatelj: **Damir Zlatar Frey**
Fondatore del festival e direttore artistico:

Selektor / Selettore: **Damir Zlatar Frey**

Izvršni producent festivala / Produttore esecutivo: **Marko Fereni Frey**

Urednik / Redattore: **Marko Fereni Frey**

Public relations: **Marko Fereni Frey**

Tehnika: **DD Elektroakustika**

Web developer: **www.grandic.com**

Hosting: **Avalon IT**

Arhiv: **Marko Fereni Frey**

Dizajn i prijelom / Impostazione grafica: **ARTY d.o.o., Umag**

Tisak / Stampa: **ARTY d.o.o., Umag**

Idejno rješenje na naslovnici i plakatu: **Damir Zlatar Frey**
Design di copertina del manifesto: **Gertrude Stein Igrati**
Koreodrama Ljubljana, 1998.

Scenarij, koreografija i režija: **Damir Zlatar Frey**
Scenario, coreografia e regia:

Asistent / Assistente: **Marko Fereni Frey**

Naklada: **500 kom**

MISIJA MEĐUNARODNOG FESTIVALA KOMORNOG TEATRA ZLATNOG LAVA

Međunarodni festival komornog teatra Zlatni lav upalio je svjetla pozornice u Umagu 1999. godine na poticaj etabliranog i višestruko nagrađivanog kazališnog redatelja, imenovanog tada za umjetničkog ravnatelja festivala, Damira Zlatara Freya. Vođen idejom za realizacijom jedinstvenog projekta koji bi zračio specifičnostima strateškog teritorija, kao što je pogranični prostor grada Umaga, Zlatar Frey je 1999. osmislio kazališni projekt Zlatnog lava, koji s vremenom postaje kulturni motor na tom prostoru autentičnog izražaja, mjestu uz granicu, gdje se susreću kulturne različitosti i sličnosti tri pogranična naroda: Hrvata, Slovenaca i Talijana. Ili kao što je svojedobno istaknuo Antun Vujić, tadašnji ministar kulture Republike Hrvatske, u svom referatu Identitet ničije zemlje na književno - znanstvenom skupu, također susretima uz granicu, Forumu Tomizza, da se radi o prostoru koji nije moguće podvesti samo pod jednu zemlju, nazivajući ga Međuzemlje, teritorij koji ni jedna zemlja ne prepušta drugoj. Vođen upravo tim premisama Zlatar Frey je odredio novi okvir za svoj međunarodni i multikulturalni kazališni komorni festival, osobit u Istri, na kojem se iz godine u godinu, zanimljivim odabirom scenskog programa grade mostovi između spomenutih zemalja i kultura, čime je, bez političkih konotacija, prerastao u okupljalište najznačajnijih pisaca, dramaturga, redatelja, koreografa, scenografa, skladatelja i glumaca s tri susjedna govorna područja, a i šire. Zlatar Frey je već u startu bio svjestan preuzete odgovornosti za ovaj zahtjevan projekt, ali je zahvaljujući dugogodišnjem kazališnom radu u ljubljanskoj „Koreodrami“, koja mu je podarila mogućnost neprestanog razvoja istančanog kazališnog duha, svoju dionicu uzbudljivog kazališnog putovanja čvrsto odlučio završiti u Umagu, da bi stanovnike ovih predjela i brojne goste upoznao s onim drugim jezikom susjeda, mentalitetom, posebnostima i navikama koje se isprepliću na ovim prostorima i kroz teatar postaju ključ za razumijevanje sadašnjosti. Radi toga je sa sociološkog aspekta Zlatni lav postao znatno više od kazališta. Ovaj je festival mjesto susreta različitih kazališnih umjetnosti bez presedana, gdje u dodiru s prekograničnim teatrima gledatelji mogu osjetiti snažnije svoju autentičnost i pripadnost nacionalnoj kulturi. Istodobno, Zlatni lav pruža i

dragocjenu priliku stanovnicima te posjetiteljima za bolje upoznavanje i kompariranje „art trianguluma“ na ovom premreženom geografskom dijelu Istre, što je Zlataru Freyu također bila misao vodilja prilikom utemeljenja jednog nadasve srednjoeuropskog festivala. Osim početne kazališne zamisli, Zlatar Frey je autor i samog naziva festivala - Zlatni lav, koji se u povijesnom kontekstu nadovezuje na prisutnost 500 godina vladavine Venecije u ovim dijelovima Istre, krilatog lava koji je doletio u Umag, te u doba mira zastao sa otvorenom knjigom natpisa „PAX TIBI MARCE VANGELISTA“ (Mir tebi, Marko evanđeliste moj), što bismo mogli parafrazirati danas sa – „Festival može početi“. Ali poveznicu kazališnog lava vidimo i s prvom umaškim hotelom „Al leone d' oro“ („K zlatnom lavu“) u vlasništvu Antonija Coslovica, umaškog ugostitelja, koji je tridesetih godina prošloga stoljeća u tom objektu otvorio prvo malo kazalište, komornog karaktera. Zlatar Frey je tražeći zapis o kazališnoj prošlosti Umaga naišao na taj detalj, nedovoljno udaljen da mu pobjegne iz vidnog polja. To mu je neočekivano otkriće i iznenađenje izmamilo ushit i oduševilo ga, nadahnuvši ga još snažnije da u Umagu pokrene jednu novu kazališnu eru. Povrh toga, i novouređena kazališna dvorana u kojoj se Međunarodni festival komornog teatra Zlatni lav odigrava na maloj sceni, iza zavjesa velike pozornice od 2020. nosi naziv Antonija Coslovica. Toliko se toga epohalnog povezalo u vrlo interesantnoj autorovoj ideji kazališnog festivala.

U ljetnim danima održavanja Zlatnog lava još se bezbroj kulturnih događaja paralelno odvija po ulicama i trgovima grada pred očima gledatelja, kojim se s užitkom zadivljeno prepuštaju, uranjaњem u sebe i svoju neutaženu duhovnu glad, u vrtnji beskonačnog kozmosa i neprekidnoj potrazi za jasnim razumijevanjem stvari, koje im u svakodnevnom životu nastavljaju izmicati. Iz tih razloga Zlatni lav ima još jedan važan cilj. Stvarati upravo onaj kanal interakcije koji može djelovati kao posrednik između predstave i zainteresirane publike, omogućujući bilo kojoj vrsti publike da jezikom glumaca kroz kazališnu izvedbu bude jasno informirana o raznim događajima i pojavama diljem svijeta, onima što ljudima bježe na dnevnoj bazi. Na taj se način, u doba odvijanja Zlatnog lava, Umag pretvara u kozmopolitску pozornicu, na kojoj umjetnost ujedinjuje svekoliku stvarnost iz raznih zemalja, dajući joj međunarodnu dimenziju, povezanu u sintagmi - „Daske koje život znače“. Zlatni lav je time postao i personifikacija „ambasadora prijateljstva i mira“ europske i lokalne stvarnosti.

*Svjetla u očima još jednog Zlatnog lava se pale!
Dobrodošli u novu ediciju!*

Direkcija Zlatnog lava

19. - 25. 06. 2023. - UMAGO

